

I VA ADAMCOVÁ

TŘEBÍČ 2017

PŘEPIS BESEDY KONANÉ 30. ZÁŘÍ

Iva Adamcová – Třebíč 30.9.2017

Vítám mezi námi Ivanku.

Děkuji. Vítám vás v tomto krásném městě v Třebíči. Dneska je nádherný den, tak doufám, že se vám krásně cestovalo. Děkuji za organizaci tohoto setkání Liborovi.

Děkuji Libore a všem ostatním, co se přičinili a přičiní. Věřte mi, že to je mravenčí práce, protože tohle bych nezvládla už činit, takže v každém tom městě, když se najde takováhle Duše, která vám to umožní, tak i já jsem moc vděčná, protože i to je vlastně spolupráce všech. Přišlo velmi mnoho otázek. Vždycky před každým tím setkáním a tou besedou chodí na email otázky od vás. Některé jsou velmi zajímavé. Dělí se do různých skupin. Něco jsou lidé, kteří už mají zážitky, už vědí, co se odehrává, už jim tělo dává signály a také jejich Nad Já, aby rozeznávali, kým vlastně jsou. Pak jsou lidé, kteří nechápou a kteří přece jenom částečně ještě je vidět, že to ego trošku útočí ve snaze v takové té sebeobraně a pak jsou také lidé, které mám hrozně ráda, protože oni umí nádherně žertovat. A já jsem teď dostala překrásný email a já bych jim chtěla začít, ať se pobavíte. Napřed si uvolníme bránicí, milé děti. Já si fakt připadám jako učitelka. Takže tady tomu pánovi posluchačovi Jaroslavovi K. moc děkuji za tento dopis a užijte si to jako já, protože já jsem brečela smíchy u počítače.

Dobrý den, Ivanko. Můžete mi prozradit, která značka piva by byla nejlepší k vyladění mých duchovních vibrací? Neexistuje nějaký transformační ležák? Z vaší přednášky (jejíž zvuková kvalita nebyla ideální), jsem si zapamatoval, že pivní čakra je základní. A u ní máme začít a také konat tělem. A tak jsem začal a již dosahuji mírných pokroků. Po třetím pivu zažívám stav bez odporů. Po šestém ve stavu bez myšlenek a po devátém bezvědomí. Někdy se mi podaří v průběhu tréninku nechtěně vybudit asi hadí sílu. Náhle začne stoupat vzhůru a pak běžím rychle na WC, neboť většinou vyjede ústy a já jí pak rychle spláchnu, aby to kamarádi neviděli. Oni se totiž o duchovno nezajímají. A těžko bych jim vysvětloval, že to je mystický zážitek. Váš notoricky oddaný posluchač Jaroslav K.

Ještě je tady maličké post skriptům.

Teď mě napadlo. Bude vůbec v 5D pivo? Doufám, že ano, nerad bych si byl jednou nucen sebou pašovat nějaké lahváče.

Děkujeme. Bohužel ten pán, já jsem si myslela, že tady bude, že by mohl i zvednout ruku, ale řekl, že teda nemůže přijet, ale že si to rád poslechne, až Dan bude posílat nahrávky.

Já jsem se také moc bavila a doufám, že jsem vám udělala radost.

Pamatujete se v Jičíně, jak jsem četla dopis té mladé ženy Ivy, tak v zápětí další týden přišlo vlastně další psaníčko, a to je právě jeden z těch lidí, kteří už vnímají, že je něco

jinak. A je to tak jednoduše a krásně vyjádřené. Pak bude následovat ještě jeden dopis od našeho úžasného šibala Jury, to také je dobré, abyste viděli, jak každý z vás jinak vnímá a pak přijde jeden úplně obrácený. Abych vám mohla vysvětlit na průběhu toho povídání, jaký je postup a proč lidé nemohou a pozor a nejsou tím horší. Vaše realita je Duch. To znamená Hmota, co dělá, je pouze váš školní úkol, který jste si oblékli, abyste jim prošli. Neposuzujte prosím nikoho, kdo by nerozuměl nebo jakkoliv by kolísal za někoho horšího. To by byla vaše chyba. To si vy už nesmíte dovolit.

Takže dopis od Ivy.

Ahoj Ivanko. Sedím si v lese na kameni. Nela staví domeček lesním skřítkům a já si uvědomuji, jak mi ten poslední vhled změnil celý pohled na svět. Teď už vím, že je jedno, jestli žiješ v Praze, Brně, Ostravě nebo kdekoliv jinde. Protože všude prožiješ to, co si prožít máš. Je jedno, jestli žiješ s Tomášem, Pavlem, Honzou nebo Petrem, protože s tím, se kterým žiješ, prožiješ to, co máš. Je jedno, jestli jsi bez práce nebo prodavač, učitel, traktorista nebo pošťák, protože během dne prožiješ přesně to, co prožít máš. Často jsi říkala, ať žijeme obyčejný život. Nebojíme se rozhodovat. Protože přesně to, co prožít máš, často jsi říkala, to prožijme, a to prožít máme, Tehdy jsem také nevěděla jak. Jak se to má udělat. Vždyť přece každý den se musíš nějak rozhodnout, řešit vztahy, práci, bydlení, ale tím co jsem zahlédla, se mi změnil i můj pohled na svět. Přišla neuvěřitelná lehkost bytí. Je totiž opravdu jedno s kým jsem, protože pokud mají přijít těžké chvíle, tak přijdou a je jedno, jestli budu s Tomášem, Pavlem nebo Petrem. Pokud má přijít finanční nejistota, tak přijde. A je jedno, jestli jsem učitel, žena v domácnosti nebo úředník. Pokud mám mít problematické sousedy, tak je mít budu a je jedno, jestli jsem v Praze, v Brně nebo Austrálii. A stejně tak, pokud mě má potkat něco nádherného, tak mě to potká přesně tam, kde v tu chvíli budu. Mám v sobě konečně nádherný pocit, že stačí být a děje se to, co má, ať je to jakékoliv. Konečně klid. Není třeba nic hledat. Můžu se rozhodnout s kým žít, kde žít a pokaždé to bude ta nejlepší volba. Ona totiž ani jiná, než ta pravá není. Je to přesně ta, která nás dovede zase blíž k pochopení toho, kdo jsme, ať už bude jakkoliv těžká, složitá či bolestná a ona vlastně může být jednoduchá, krásná a laskavá. Zkrátka bude to taková ta cesta šitá na míru přesně nám všem.

To je hodno potlesku....

Teď vám to vlastně objasní další dopis právě od Jurky.

Ano, už dopředu souhlasím. Tady uvidíte, že opravdu vy jste Vědomí. Vědomí planety se nemůže vymanit dřív, než se zklidní hmotná složka. A ta hmotná složka život po životě má přesně nastavený úbytek koeficientu toho, co máte tady opustit a co ne. Takže vidíte, že nemůžete dotlačit ani své třeba rodinné příslušníky, byť byste je milovali jakkoliv. Oni vás přišli prozkoušet a jsou přesně takoví, jaké vy jste si je přáli mít, abyste

prošli mírou zkoušky, jestli od vašeho těla převezmete odpor vůči činu toho člověka. Tehdy, když toto pochopíte, přichází obrovský mír. Vše se začíná rovnat a řešit samo.

Ivanko, často mluvíš o Vědomí, a tak se chci zeptat, jestli to chápu správně. Moje zkušenost je taková. Vědomí se dá těžko popsat. Intuitivně to chápu a začínám jako pocit, že jsem a že existují, ale ne jako Hmota s nějakou popiskou. Je to zážitek čiré existence, že jen jsem. Dá se to přirovnat k absolutnímu tichu a klidu, které najednou vyhupsne a vše pohltí. Je to zážitek Jednoty. Protože ticho a klid nelze porcovat na malé kousíčky a přilepit na tělo. Tělo prostě zmizí, ale pak zase tělo vyhupsne. Nejde to Vůli držet furt, ale zároveň už člověk ví, že to ticho je tu stále a je nezničitelné. Naše pravá podstata Biblicky Jsem, že jsem, prostě jsem už ne Já jsem. Ale jen Jsem s velkým J, to Jsem, je jedno a společné všem a všemu. Lidská mysl však žije v iluzi, že si Vědomí může vyrobit podle svých přání a představ a pak je Hmota zakletá a uvězněná do Vědomí těla. V praktickém životě klíčem k sobě samému je Pokora, protože je jako jediná schopna utišit, zklidnit tělo, a tak se dostat do ticha Vědomí. Vědomí je tu pořád, ale v hluku těla ho nemůžeme slyšet. Tak mi to jen potvrzuje zásadní roli Pokory, kterou se můžeme prožít do pravé skutečnosti. Z toho mi vyplývá, že tvé určení je dobré, jako vše v životě a do té doby, než někdo vynalezne něco lepšího než pokoru. Zatím si nic nikdo dalšího nepatentoval. Jura.

Ano. Já bych k tomu jenom dodala, že prosím vás, vy vnímáte ještě věci jakoby s nějakou mírou vůle uskutečnění. Té ještě každý z vás má. Pokora je ale pozor, teď vás nechci děsit, také stav vašeho těla, které už ale dlouho, vlastně to Vědomí, když se inkarnuje, tak máte veliký počet inkarnací, to znamená dlouho Vědomí vaše je dávkováno do Hmoty planety. Vysvětlím vám to. Když se obalila planeta přes Vědomí vaše Vědomí a každý z vás je jedním celistvým Bohem pod planetou, což je běžně pro člověka s odpory nemyslitelná záležitost. Vy jste každý univerzálním, stoprocentním Božstvím všech, protože vaší skutečnou podstatou je Duch. Aby se ale něco dělo, abyste tu nebyli sami a mohli jste projít tak zvaným vyhnáním z Ráje, což reprezentuje obalení Vědomím planetou, tehdy se musí něco dít a musíte prokazovat a hledat sami sebe. Tady toto vědomí bylo dávkováno do tříd. To znamená, po první určitou dobu budeme tomu říkat první třídy, se vědomí nadávkovalo v množství a po každém dalším vstupu, další dávky, se navyšoval počet jedinců. Dnes žijeme v době, kdy na planetě je nejvyšší počet jedinců ať je to u člověka, u zvířat, u rostlin a samozřejmě toto rozdělení skýtá veliké množství zkušebních zážitků. Takže vidíte, že ti co mají tu devátou třídu tak zvanou, tak jak ji nazývám, tak automaticky, aniž by museli cokoli dělat, jakmile byste se snažili, prosazovali byste Vůli člověka, dělat Pokoru, tak se vám to nepovede. Naopak budete posilovat hmotné vědomí a ono s vámi bude dělat, co chce. Vy si na ní musíte počkat. Musí vám dojít spoustu věcí. Ta Pokora je vlastnost Hmoty v deváté třídě. Přichází sama. Až po mnohých dramatických zážitcích, které jste tady měli, takže vidíte, že každý váš dramatický zážitek byl velmi dobrý. Vy jenom získáváte něco. Všechno to, co odsoudíte, dneska jsme se tady smáli se Standou. Dneska měl zážitek.

Trošku se zlobil na kruháku. Okamžitě do pár minut měl pokutu. Ano, protože jestliže takto podlehnete, tak zapomenete na to, co máte dělat. Já jsem zažila něco podobného minulý týden. Bylo to nádherné. Nezlobila jsem se. To já neumím, ale jela jsem za svým mužem do Jáchymova a v Klášterci přede mnou auto vjelo až do poloviny zebry. Jsem se nezlobila. Nic se nedělo a teď šla skupina lidí, a tak mi v hlavě mihlo, jakože se to nedělá. Bez odsudku, ale proběhlo to tam a já jsem si ani nevšimla, že to vlastně ani jakoby není moje. Jenom jsem pozorovala okolí. Dneska jsem teda nevjela na zebrou, to bylo právě to, že jsem neodsoudila, ale už jsem byla za tou čarou, už jsem byla na té zebře, takže se mi dneska vlastně podařilo to samé. Ano, všimněte si takových věcí, že to co na někom odmítnete, vy totiž sami sobě všechno děláte. Nikdo jiný vám nikdy nic neudělal. Jste Univerzální Vědomí. Tedy jestli váš útok vznikne, jste sami terčem.

Nedávno mi na FB psal mladý muž. Dopisovali jsme si. A on říkal, že má podobnou maminku, kterou mám já, takže perfekcionistku, ale velkou pesimistku, protože se jí všechno nelíbí, tak jak on to udělá. Takže on z toho je celý život v depresi na rozdíl ode mě, samozřejmě. Já jsem mu odepisovala, že kdyby tu maminku přijal, protože on si ji vybral. Ona je Vědomí. Ona není tou maminkou tou Hmotou. Ona je jeho vlastním Vědomím, které si vyžádalo děj těla maminky. Když jí odsoudí, stává se stejným pesimistou v jiných dějích, ale úplně stejným pesimistou jako je ona. Ale když já se budu radovat, jak ta maminka mi úžasně hraje ten pesimismus a jak mě učí, abych to nedělala, budu vděčná za tu maminku v tomto stavu, tak tato Pokora vás osvobodí. Vy budete dělat opačně. Budete vidět v dobrém. Jinak by se vám to nikdy nepodařilo. Brána ke všemu je vaše Pokora k činům druhých lidí, protože nikdo druhý neexistuje. Hraje vám to vaše vlastní Vědomí, které si obléklo potřebný děj k vašemu posunutí a pochopení.

Teď vám přečtu dopis, který přišel od paní, která tam má spoustu ale. Budu ho číst po krátkých úsecích, abych vám je zodpověděla, protože uvidíte, že i ona má svou pravdu. Ano má svoji pravdu vývojovou a tu nemůže změnit, protože právě jí chybí časoprostorový kus vývoje ve Hmotě. Nemusí pochopit i to, co jí říkám, protože to je velice složité.

Já teď poslední dobou zjišťuji, že i na FB skupině, kde je hodně dobrých lidí, přesto, když se odehraje nějaký trošku dramatičtější dotazování a pak odpovím, tak se nakonec z toho poučí úplně všichni. Ano i ti, kteří si mysleli, že už tomu rozuměli, najednou se jim otevře zase další kousíček, což je strašně dobře. Takže vidíte, že všichni učí všechny. Nikdo není skutečně horší ani lepší.

Četla jsem dnes některé vaše texty a poslouchala jsem přednášky a váš postoj k léčitelům s čím v podstatě souhlasím, ale ne úplně. Nemám na mysli malé léčitele, ale v historii lidstva byli i velcí léčitelé anebo lépe řečeno duchovní učitelé, například Bruno Gröning, narozený v Německu a Mně to jeho učení dává smysl. On nikdy nic netvrdil, že léčí on, ale Bůh je Bůh a vždy říkal, že člověk se musí změnit sám. Musí sám na sobě pracovat, jinak se nemoc vrátí.

Shodou okolností vidíte, nikdy se nezajímám o takové věci. Nesmím ani číst. Nesmím se zajímat o nic, abych kanál, kterým jsem, úplně dutým kanálem, ničím jakoby z této sféry neumazala. Abych nebyla ovlivněna. To je strašně důležité. Přesto jsem se na Slovensku jednou dozvěděla o tomto muži a strašně moc jsem si hezky povyprávěla s jedním pánem, který o něm měl přečteno úplně všechno. Takže vidíte, jak je to všechno připravené, abych mohla i na tento dotaz odpovědět. Ano, tento muž, přes něj šla obrovská energie a on to chtěl. Byl to dar. Vy moc dobře víte, že dary nám dává Hmotná složka. Napřed se pohybujete ve fázi útoků, jenom útoků. Hrnete druhé lidi jako buldozer. To je vývojová fáze, která je velmi dlouhá a široká. Nazývá se Černá magie. Pak už máte dost těch neustálých útoků, protože ne jenom vy útočíte do nekonečna, ale také sklízíte vlastní rány, které vyšlete od druhých lidí, neboť Vědomí vaše je společné. Takže vše si činíte sami. A pak nastává fáze, kdy najednou už chcete být dobří a tehdy nemáte prošlou tak zvanou hladinu pýchy. A Satan je velmi moudrý. V této fázi vašeho vývoje se Hmota okolo vašeho těla chová zvláštním způsobem. Ona s vámi hraje hru na schovávanou, aby podnítila vaše obrovské lidské sebevědomí. Dá vám nějaký dar. A vy považujete zase něco přesto za špatné. Považujete za špatné, nemoc druhého člověka. Jenže ten člověk tu nemoc má proto, že učinil odpor. Kdyby ho neučinil a žil v Pokoře, tak by nikdy neonemocněl. To je to samé jakoby nikdy nikdo třeba nespádl ze střechy dolů, kdyby neudělal jeho tělo a nepodvrhlo mu nějaký extrémní výboj odporu. Vše, co se vám děje, sklízíte sami. Takže vidíte, že napřed váš vlastní útok, musí dojít k zaplacení. Takže teď se dostáváme do fáze nějaké nemoci nebo i úrazu.

Kdysi dávno v Trstené, když jsem před léty přednášela, tak mi tam jeden človíček řekl: „Takže vy, vy upřednostňujete doktory, před léčiteli? To znamená, že i léky před nějakými lehčími věcmi?“. Já jsem říkala: „Vy jste mě pořád nepochopil.“ Chci vám vysvětlit, že když bude člověk v Pokoře a žít ve stavu přijetí trvalém, tak nikdy neonemocní a nebude potřebovat ani lékaře a ani léčitele. A to je vlastně principem. Ano, tento člověk si sice nepřivlastňoval, patřilo to všechno Bohu, to už bylo velké uvědomění. Také tam byl pro mnoho lidí. Ale pokud přečtete a najdete si, jak zemřel a že když ho potom v obrovských bolestech, otevřeli, tak zjistili, že přes něj šla tak obrovská energie, že veškeré vnitřnosti měl spálené úplně na uhel. A to je také zaznamenáno a prokázáno. Takže vidíte, že ještě se to pasuje do odporu toho, že já zachráním svět. Já zlikviduju u lidí nemoci, ale za vás nikdo nemůže zaplatit. Vy si musíte všechno zaplatit sami.

Když třeba přijdou lidé k nám na Statek, tak jim vysvětluji, že teď v té chvíli, když se podívám třeba na nějakou jejich čakru, tak se tam objevuje záznam. Dejme tomu na první čakře a dejme tomu udělal ten člověk kdysi před dvaceti lety někde nějaký odpor tělem, přijalo ho Vědomí a tam se tenkrát uložila platba. Ona vznikla. Pozor, vy už to máte v osudu, jestli si myslíte, že teď a tady selháváte, není to pravda. Vy nejste tělem. V tom těle máte program, který to zkrátka učiní sám, abyste přihlíželi jako Vědomí a zjišťovali, co pravda je a co není a pak jednou možná rozuměli Adamcové. Takže tenkrát už v osudu, když jste si vlezli do vašeho těla vašeho jména, jste si oblékli tělo, které před dvaceti lety mělo udělat odpor a dnes měla přijít na řadu platba. Iva vám nic nesbírá. Iva jako učitel je pouze tak zvaným kanálem, kdy vysvětluje a vy smíte v oblasti časové, tak zvané 4D, která bude trvat ještě asi tak zhruba devět let, tak v této oblasti ještě

budete dojíždět časově. Někdo teprve na to přijde, na ty základní přednášky, kdo ještě do toho se má dostat. To všechno máte nastaveno v těle. To není nikdy nikoho jiného. To je časový program vás všech.

Vy, co jste začali poslouchat, před pěti, šesti lety, tak už dnes jste téměř mistři. Už vnímáte, co není vaše. Už si nepřivlastňujete. Už jste spokojení i s tím, co se děje, a to už je obrovsky dobrá úroveň. Takže já jako učitel, když vy pochopíte, smím dostat část té vaší platby, která tam je, ale jenom tu, kterou jste byli schopni v tak zvané bráně 4D přehodnotit. A pozor, i to máte v osudu, jestli se tam dostanete anebo nedostanete na to místo k tomu sezení nebo povídání. Takže kdybyste se čertili, že se tam chcete dostat a ne, tak už máte odpor tady v té chvíli, na tom vašem místě, na té sedačce. Spoustu lidí mi psalo, že se chtěli dostat na Statek a že to hodili za hlavu, že jsou určitě potřebnější a ejhle, za čtrnáct dní se dostali jako náhradníci, protože vždycky se to dá nebo se dostali jenom na jeden den, že tam nemuseli spát a zase odjeli. I to se může stát. Tady jde skutečně o prožitky přijetí toho, co se vám děje v osudu. Takže odpor léčitele vůči nemoci druhého člověka, který by neonemocněl, kdyby něco neudělal. A jeho zase je zasahování. Takže vidíte, že i tato hladina je v dualitní fázi dobro – zlo. Teprve tehdy neonemocníte. Jestliže přítomnosti v Pokoře přijímáte běh osudu vašeho. Tím jste trvale v těle. Jestliže uděláte odpor, tělo vás převálcuje, tak vás tělo vymístí jako Boha jako energii Boha a tam kde chybíte jako Bohové v těle, tam nastává proces nemoci. Nebojte se, já jsem přišla jako učitel se všemi podrobnosti a přišla jsem vám i ukázat, jak se přijímají věci. A protože jsem přišla a byla jsem sem propašovaná, to už víte, tak jsem souhlasila s některými věcmi, abych jenom o pár let dvacet, dvacet pět let v předstihu kráčela před vámi a mohla vám sdělovat své zážitky. Takže dobrovolně jsem si na sebe vzala také nějaké platby. Teď třeba když jsme kolaudovali, protože nebylo jisté, jestli zkolaudujeme nebo nezkolaudujeme, tam byly takové otazníky, tak potom taky už jsem vecpala do takového intenzivního konání těla Ivu už bez radosti, což není mým stylem. Takže pak mi začala hned po kolaudaci platba v rameni. Mě bolelo rameno, já jsem myslela, že se počurám a ukazovalo mi to tam deset měsíců a skutečně ještě mi zbývá měsíc a už je to skoro zaplacené. A musíte to přijmout. I s tím, že první měsíce jsem nespala, protože kdykoliv jsem se v té posteli otočila na to rameno, jsem se zkrátka vzbudila bolestí. Nebědujete. Souhlasíte. Ano, je to nutné. Bez toho bych se nedostala sem k vám. A vy mi za to stojíte.

Představte si situaci, že někdo se dostane v životě už tak do velkého utrpení a fyzické a duševní bolesti, že už nemá možnost na to, aby nějakým pochopením a postupnou změnou života sám sebe změnil. Jeho mysl, Duše je celá pohlčená bolestí a cesta pochopení a postupných změn, je velmi pomalá. Ten člověk myslí jen na to jako odejít z tohoto života. A mi se právě líbí na učení Bruna Gröninga, že on těmto lidem dává naději.

Já jsem vysvětlovala lidem, že vy jste vždy v nějaké třídě. Jsou třídy mnohem hlubší. Jsou třídy, kdy lidé žijí v absolutní beznaději a ještě žít budou, a proto těmto lidem dává Bůh tělo, které může jim na umírnění tohoto utrpení, třeba jako v Medžugorii ukázat nějaké postavy. Třeba panenku Marii nebo i ve snu. Takový člověk, když bude trpět a měl by ještě přežít třeba několik let a nevydržel by to, tak ho zkrátka v noci v projekci

jeho vlastního hmotného těla, bude navštěvovat vize třeba Krista, aby ho posílila. Anebo třeba i Alláha. To je podle toho, do jaké země jste se narodili a čemu věříte. Je to vždycky přesně nastavené tak jak to máte vidět a vnímat. A pro toho člověka to je směrodatné. Pro to co tady má prožít a udělat. Je to velice důležité. Takže vidíte, že se nedá obejít osud nikoho. Nedá se urychlit váš vývoj ani se nedá zpomalit. Ale je to už nastaveno, takže jestli ten člověk měl tenkrát potkat Bruna Gröninga, aby mu ulevil, tak ano a jestli ne, tak ho v noci třeba navštívila vize anebo mu pomohl soused, který mu přinesl nějaké bylinky. Tam jsou různé jiné varianty. Vy potom v téhle třídě pak se na někoho upnete a pozor toho člověka byste zabili. Jestli jste někdo byli v minulosti léčiteli nebo jste někoho znali, uvědomujete si, jak ten člověk je pak strašně zatížený? Každý ho bere jako spasitele. Ale pozor, pak už zvoní telefony i ve dvě hodiny v noci. Nikdo nebere ohledy, protože ta masa ty své ohledy nechce, ale ona by ho nemusela mít, kdyby žila v Pokoře. Tohle to je právě to, co běžná hladina nechápe. A pochopit to ještě nemá, co říká Iva.

Nevidím na tom ni zlého, už vůbec ne to, že on těm lidem odejme karmu a oni si o to později potom budou zase muset odžít, podle toho, co vy píšete. Právě naopak. Ty lidi to léčení tak změní. Jsou nesmírně za to vděční a ti lidé se stanou dobří, takže já si myslím, že díky některým učitelům, jako například Ježíš, Krišnamurti anebo Gröning, kteří dokážou léčit lidi i po své smrti, že tito lidé jsou nesmírný dar. Není to vůbec o nějakém sejmutí karmy anebo o nějakých zkratkách, není to o pasivním ležení a léčitel čeká, že mě zbaví trápení. Protože pokud si já uvědomuji, že se musím změnit, už jen tím, že vyslovuji z hloubky svého srdce modlitbu: „Prosím o odpuštění“. Už toto samotné je pro toho člověka léčivé. Rozpouští to v něm i komické zátěže a toto právě úplně postrádám ve vašem učení.

Vy moc dobře víte, že to není pravda. Jestliže já prosím o odstranění komické zátěže do minulosti, protože tu karmu jste udělali, ten zkrat vlastně v minulosti někde v těle, tak vy tady na tomto místě odmítáte a děláte odpor. Píšete si další karmu. Takže vidíte, jak je to v nepochopení. Tady 2 000 let ještě od Krista bylo hodně lidí, kteří toto dělali, protože museli. Ještě nebyla otevřena devátá třída až nyní a ta mluví úplně o jiném. Vysvětlovala jsem vám, že každá dimenze musí být ukončena jedincem při jeho průchodu. A každá dimenze nová mění absolutně veškeré podmínky a pravidla. To, co platí v první dimenzi, neplatí nikdy v následné dimenzi. Tam jsou stanovena jiná pravidla. Dívejte se. Vy třeba mluvíte nebo záměrně se říká, když mluví k lidem ve 3D, tak používám také jiné příklady. Lidé běžně říkají, že jsem velmi trpělivá, ale já žádnou netrpělivost nemám. Ale trpělivost také ne, protože já mluví sama k sobě. Vy jste moje Vědomí celé, protože moje tělo nemá odpory vůči činu člověka a situace. To je stav, kdy Ego umírá. Tehdy ale vidím v každém člověku sama sebe. A vím přesně, takový člověk to ví, co ten druhý potřebuje a co ne, byť by pomoc byla ne. Přesně to, toho člověka naučí to, co má. Což hladina Bílé magie neumí. Ti chtějí zachraňovat a obětovat se za druhé lidi, a to nejde a v jejich následném učení dojdou do stavu Pokory. Jednou, až přijde jejich čas. I já jsem si procházela veškerými stádii, tak jako každý z nás. Něco se vždycky naučíte a v další třídě to odložíte. Vás by to ani nebavilo. Vezměte

si, když se něco naučíte a pak už to žijete automaticky, až se naučíte absolutně Pokoru, tak zase přijde další vývojový stupeň. To nikdy neskončí, ale vy už nebudete trpět jako ve 3D. Stav 5D je úžasný, protože ve 3D jste vězni na planetě. Vy jste nikdy tu planetu neopustili. Vždycky po odležení hmotného těla jste zůstali vězni Vědomím pod Hmotnou složkou. Nemohli jste odejít, protože vy musíte za života překročit hmotnou hladinu. To znamená, musíte prožít otevření třetího oka, abyste zjistili, kdo jsme. Teprve tehdy vás planeta propustí a teprve v páté dimenzi po odložení těla vybírat, na které planetě chcete žít. Tam už je svoboda vybírání si Hmotné složky, ve které už se pohybujete svobodněji. A jsou i vyšší dimenze, které jsou zase o něčem jiném. Ale je zbytečné předbíhat.

Takže jestliže já trpím, obrovsky trpím jako člověk 3D, samozřejmě, že se chci zbavit své nemoci. Možná prosím o odpuštění, ale není jisté, když používám takto odpory, že ještě jsem schopen neučinit odpor ve svém těle a v nějaké podobné situaci, kterou jsem před tím udělal, protože já jsem si nesplatil celou nemoc. A ještě odporuji vůči nemoci. Vždyť i ten Ježíš vám říkal: „Zaplatíte do posledního haléře“. Ale tohle člověk v utrpení nechce slyšet. Ano, on prosí jenom proto, aby se zbavil své nemoci. Teprve přijetí veškerého děje vás osvobodí. Takže tady jsou veliké rozdíly mezi hladinou Bílé magie a hladinou Pokory. Obrovské. Ta má úplně jiné parametry. Tady vidíte, Bílá magie obdivuje někoho, kdo co umí. Ty ostatní přehlíží. Ti jsou nedůležití. Vybírá si. Hladina Pokory přijímá vše tak, jak je a tím se stáváte Božstvím, ale vážíte si každého člověka, protože on je vámi. Je Duchem. A tehdy máte ten nejvyšší soucit a budete vědět jako Vědomí toho druhého člověka, co ten člověk v tu chvíli potřebuje ku pomoci. Hlavní, co můžete v této fázi udělat je, že mu to vysvětlíte. Nic jiného si nesmíte dovolit. Míra jeho pochopení je nastavená k míře jeho vyléčení se anebo zmírnění problému. Nic jiného nepracuje.

Ve vašem učení, respektive v tom, co říkáte, mi to přijde pro silně trpící lidi beznadějně. To je možná jen pro určitou skupinu lidí.

Ano. To říkám všem. Víte, když tady dneska k vám mluvím a je vás tady několik set, tak každý z vás slyší něco jiného. Přesně podle toho děje, který za sebou máte. A všech vašich zkušeností. Nedávno jsem viděla třeba na FB, ale to je človíček, který se dost bojí ještě. Tam všechny ty otázky směřují se strachem, tam se ptal, že Ivanka někde řekla, že do osmi let vymřeme. Pffff. Jsem v životě nikdy neřekla. Možná slyšel osm procent a už se to překlono do let a do katastrofy. Vidíte, každý slyší něco jiného, takže přes sílu vašeho Egoismu vlastně, který každý v sobě má, někde ještě nějaký malý odpor, si překrouť tu mou řeč, vlastně to síto toho vašeho hmotného těla si s tím pak jde dál, ale pozor, je to už připravené. Víte, Pokora je nádherná věc. A když si na ní pokorně počkáte, tak budete mile překvapeni, jak je to jednoduché. Jestliže dneska něco uděláte v křeči, máte se zasmát. Máte být rádi, že to to tělo udělalo. Protože tělo chce, abyste se za to neměli rádi, abyste vytvořili vůči sobě odpor. Se Satanem, Hmotou je to strašná sranda. On má opačné pravidla, takže vy vlastně mu sedáte na lep v nevědomosti. Teprve, až tehdy vám bude jedno, co vaše tělo a těla druhých lidí dělá, tehdy se dostanete do Pokory. Jestliže se vyvíjíte ve fázi Bílé magie, tak tam se dějí věci, že vaše tělo ještě nemůže vidět Pokoru, takže vaše tělo třeba odmítá nějaké činy druhých lidí,

to je jedno na jaké čakře a jakým stylem negativní emoce a tohle to se vám pořád děje zpátky. Jakmile se posunete do hladiny Pokory, už jste blíž sami k sobě neboli k svému vlastnímu Vědomí. Takže tam se děje jiný děj. Hmota ví, co už umíte, takže tam když někoho odsoudíte, vaše tělo to dělá. Samo udělá ten děj. A teď jste zoufalí, jak to, že já to dělám, když jsem to celá léta kritizoval. A je to úžasné. To je tak blízko k vám, protože tady si máte uvědomovat, že je zbytečné cokoli na světě pomluvit, zkritizovat, ohodnotit. Jsem, jaký jsem. Kdysi dávno tohle vyřkl člověk Ježíš. Pozor byla to jenom tenkrát opravdu taková snaha, abyste si uvědomili, že teda se máte brát takoví, jací jste. Protože on vám nemohl říct, že jste Vědomím, tenkrát ne. Nikdo by to nepochopil. Takže aspoň vám naznačil, že aspoň se máte přijímat ve svých rolích, takoví jací jste. Totiž vaše role je celá planeta. Jestliže děj role druhého člověka já znehodnotím nějakým slovem, potom hodnotím sama sebe. Já sama sebe znehodnotím. A musím si to uvědomit, protože Satan ovládá veškerou hmotu tohoto světa. Tehdy já tím odporem sem dala sílu svému Satanovi, který nosím jako mé tělo a mé jméno a on to dělá. Takže přijímat činy druhých, přijímat situace, přijímat činy své. To je všechno, co se po vás chce. Takže vidíte, zase jsme u Pokory.

Ne každý má možnost jít k někomu, kdo řekne, kde přesně v karmě a v životě má nějaké bloky a na čem konkrétně má pracovat. Už jen tím, že například přijde k vám a je ochotný od vás přijmout pomoc, tak to také hovoří o tom, že možná není spokojený ve svém životě a chce v něm nějakou změnu. Člověk, který nevytváří žádné odpory, já si ani neumím takového člověka představit. Není v mém okolí a není člověka, co chodí denně do běžné práce, zdravotní sestra do nemocnice. Můžu se snažit kontrolovat své myšlenky, neposuzovat, neodsuzovat, přijímat, ale málo kdo to dokáže jen čistě rozumově, přesto selhává a i většina v těch psychologických směrech, když se jenom něco analyzuje, ale když mám víru a hlavně skutečnou motivaci ,proč to tak mám dělat, tak to že například chodím své Duši tomu Božskému, co ve mně je a ve všem kolem mě, tehdy se dokážu opravdu změnit. Ono i uvědoměním, že je tu dobro a zlo, i když podle vás je to Dualita a Hmota a někdy jednodušší učení přinese víc jak abstraktní pojmy, se kterými se většina lidí neumí identifikovat, si je představit. Ne každý chaneluje a létá v astrále, takže nemá ten přímý reálný zážitek. Já například úplně postrádám často úplně jednoduchou myšlenku, že mám konat dobro, a to v každém projevu myšlenky, slovu i činu. Už to samotné je nesmírně těžké.

Ano, a víte proč? Protože dobro je pro každého z vás něco úplně jiného. To je neuchopitelný zážitek. Už jste si určitě uvědomili, že se stane dvou lidem stejná událost a jeden v ní vidí dobro a druhý zlo. Podle toho, jaký má jeho Ego záměr. Takže ta paní tady ale mluví prosím vás o vývojové třídě, než je Pokora. Ano, ti lidé nemůžou dozrát. Vy jste si prožili veliké množství inkarnací, abyste pochopili Adamcovou. Druzí, kteří mě budou poslouchat, mi absolutně nebudou rozumět a odmítnou tyto věci a odmítnou je správně, protože nejsou připraveni vývojově je pochopit. Tehdy budou mít spoustu námitek a mají je dobře. Oni se ještě potřebují naučit spoustu věcí ve všech svých

životních situacích a okolo sebe. Tady vidíte, je to jako kdybych já a mně je to samozřejmě lhostejné, protože já vím, jak to pracuje. Kdybych byla v roli Bílé magie, tak bych se snažila usilovně někoho přemlouvat a snažit se. Ne, ti co nerozumí, rozumět ještě nemají. Oni si k tomu jednou dožijí, ale musí přijít jejich čas a Vědomí této ženy ještě není natolik připravené, tudíž v tom vidí něco nehezkého a je to logické. Je to správné. Ona ještě potřebuje prožít spoustu věcí, než pochopí.

Hlavní motivací Bruna Gröninga nebylo léčit fyzické utrpení a nemoci, ale vyléčit vztah lidí k Bohu. Ale tím, že lidé především vnímají ty své fyzické bolesti, trápení a ne svou oddělenost od Boha a on je odejme, tak dokáže potom upoutat jejich pozornost k tomu Božskému. Možná dnes už je jiná doba než v čase, kdy on působil, ale v podstatě ne velmi. Kolik lidí s těžkými nemocemi to dokázali vyléčit se pochopením nějaké nauky, nějakými duchovními učiteli? No chtěla bych si takové příběhy přečíst. Zatím co vidím, sleduji kolem sebe, se to jen hemží léčiteli a různými učiteli, terapiemi typu rodinnými konstelacemi, harmonizacemi čaker, kteří si nechávají za své služby slušně zaplatit. A nevím až tak o nějaký velmi zázračných uzdravení z opravdu vážných nemocí.

Ano. Už jsem vám vysvětlila systém. Každý ten člověk by neměl tuto nemoc, kdyby neudělal ve svém životě odpor, a o to tady kráčí. Všechno ostatní z toho pohledu odpadá. Je zbytečné o tom mluvit. To už pořád rozebírání nějakého utrpení, které nemuselo být. Jestliže pochopíte princip, už jste skutečně v deváté třídě. Už nemusíte rozebírat proč, kdo, kdy. Zkrátka udělal jsem někdy tohle. Dnes za to zaplatím. Rád to přijmu. Nemoc velice rychle proběhne. A vy sami, jak mi píšete, zažívali jste a i já jsem zažívala ve svém životě velmi mnoho zázračných věcí. Tehdy vás neléčí nic shůry. Jste to vy. Vaše vlastní energie Boha, která se zpátky při pochopení naleje do vašeho těla. Ale informace o těchto praktikách se většinou do těchto hladin ani nedostanou. Mnoho lidí se vůbec o mně ani nedozví a nemá se dozvědět anebo se dozví, ale odmítne mě, protože nemá připravenou hladinu. A to je také správně. Vy ostatní si už na svém životě můžete zjistit, co všechno jste odložili za odpory, jak se vám ulevilo, jak se vám změnil život. Už jenom tím, co jste dokázali sami opustit.

Proč bych nemohla prosit a modlit se? Jak můžu být spokojená se situací a přijímat ji bez odporu, když mám dennodenně veliké bolesti, anebo duševní útrapy?

Ježíš vám ukázal, co je to Pokora. Vzal si symbol kříže a nesl ho na Golgotu. To je osud. Kříž je váš osud. Vy sami jste si ho vybrali. Nosíte ho ve svém těle. Ano, nosíte ho i se všemi rozhodnutími, odpory i pokorami, protože vy je máte nahrané. Jak bych mohla odsoudit nějakého takového člověka, když ta žena má své otázky nahrané už ve svém DNA a klade mi je. Ten princip je zkrátka stanovený na to, abychom se všichni dozvěděli, proč a jak se děje. Tehdy on neutekl od svého ukřižování. To je právě zase ukázaná ukázka.

Sama uznáte, že v takovém stavu není člověk schopen vnímat ani nějaké učení, jinak to co Bruno Gröning učil lidi, že by se měli lidé dobíjet energií s kosmu, která je všude kolem nás a on je jakoby malý transformátor, který umožní tok této energie k lidem. Dělají se na to krátké meditace, kdy se člověk na příjem té energie naladí. V podstatě jako kdyby zvyšuje vibrace těch lidí, a dokážou potom zvládat i lépe situace v životě. Jestliže mám nepříjemného souseda, můžu poprosit prostřednictvím Bruna Gröninga, aby byl lepším sousedem.

No, do prdele. A co takhle, že by soused na sobě zapracoval?

Čili vašimi slovy nevyvím odpor, například nerozčíluji se, nebojuji s tou situací, ale zároveň můžu poprosit o pomoc, aby ten soused se změnil jako člověk a byl příjemnější.

Pozor, to je můj odpor k sousedovi. A já prosím. Takže já odporuji. Já se blokuji. Ten prosící za nějaký čas bude nemocný. Jednak tam vidí na první čakře, že je ten člověk špatný se svými činy, přitom on se ho má naučit přijímat, jako takového. Nebo mu vadí, neumí odpouštět. Jakákoliv čakra, může mít své blokace, díky takovému sousedovi a bude mít silnější blokace ještě, když bude prosit a drmolit Boha o to, aby mi ho změnil. Protože já jsem tím Bohem. A moje Vědomí je i toho souseda a mně vyhovovaly minulostní odpory, protože koeficient si umenšujete. Tehdy jsem si do svého osudu zvolil souseda s takovým činem, abych se ho naučil přijmout. Jakmile ho přijmete, už jste si to vyzkoušeli, ten člověk se začne sám měnit. Pokora znamená, že si o něm nebudu myslet, že je špatný. Ano, jeho tělo musí dělat to, co dělá on to má v programu mě něco naučit. Když já proti němu budu něco mít, budu stejný jako on. Budeme bojovat. Ano, proč bych měla být stejný jako on? Nebo mi bude vadit. Budu se zlobit. Budu se litovat nebo situací. Budu ho kritizovat. Všechno tohle může způsobit spoustu chorob, které jednou budu mít já. Kdybych já byla v Pokoře, tak budu mít úplně jiný život a žádný takový soused se tam neobjeví. Já jsem ve svém životě zažila spoustu zázraků a drtivou většinu jsem vám jich vyprávěla. Nemohu vám bohužel vyprávět všechny. Některé jsou až tak velmi intimní, že to nejde říkat na veřejnosti, ale myslím si, že vám mohlo stačit těch několik desítek příběhů, které jsem vám vyprávěla. A pak jste si mohli i ověřit své vlastní Pokory, které změnilly vaše okolí. Napřed se musím změnit já. Začínáte od sebe. Neboť vy jste zdrojem. Nikdo jiný to za vás neudělá.

A co například nosnou myšlenkou učení Gröninga Bruninga v léčení nemocí, například jsem ho jednou viděla v jednom videu jednoho lékaře. Je doslova mentálně nepřijímat svou nemoc a stav, a ani se jimi nezabývat. Možná v první fázi pochopit co se mi to stalo. Já i tak nemám šanci zjistit jaké všechny karmické vazby a příčiny tam jsou, ale potom už to více neřešit. Úplně to jako kdyby vytěsním ze svého života a věřím v uzdravení. Těmi meditacemi, pozitivní vírou a přijímáním energie se léčí Duše člověka a tělo se potom jako kdyby dotáhne.

Tak, tohle šlo na planetě 3D ještě, protože maximální stupnice byla osmá třída, to znamená Bílá magie. Dnes už to tak není pro vás, kteří odcházíte směrem do Pokory. Víte, přijetí toho, co se vám děje vás obrovsky osvobodí a změní vám život. Jestliže já budu medítovat, to znamená, že něco chci změnit a něco se mi nelíbí. I to už je blokáce. Bílí mágové bojují proti změně Karmy, ale pozor, vy jste nikdy Karmu neměli, tak co chcete měnit? Karma patří Hmotě. Je to záškrub negativní emoce, kterou máte nahranou ve vašem těle. Ale vy jste Vědomí. Vy jste si oblíkli Hmotu, která má Karmu. To je vaše skutečná realita. A je nastaveno, že tam bude uvězněno do té doby, co se to tělo bude škubat. Jakmile mu dojde šťáva a přestane se škubat, teď nemyslím, že umřete, jo, pozor. To je zase jiná smrt. To je smrt Ega. To vy moc dobře víte. Ona je to vlastně stejná smrt, akorát, že ji zažijete v polovině života a pak tady pořád chodíte a mnozí to ani neví. Jste jenom obyčejným člověkem. A je vám dobře. Ano, to potom je jiná, ale tohle je ještě odpor. Ty meditace a prosby za uzdravení a za to, abych si něco neprožil v utrpení, tak to vám vytváří Karmu, protože to dělá taky vaše tělo. Odmítá tu bolest. Tohle to je úplně jiné pravidlo, než bylo ve stavu 3D, a to je právě ta změna pravidel, o kterých jsem mluvila.

Pokud jsem něco nepochopila z vašich myšlenek a nesprávně jsem to interpretovala, tak se dopředu omlouvám. S pozdravem xy.

Ano, ta žena třeba uslyší tuto nahrávku anebo taky ne. Už je to v jejím osudu. Pokud ji uslyší, něco z toho pochopí, něco z toho možná nepochopí. V této chvíli je to její pravda a ta pravda je svatá. Tak jako pravda každého člověka tady. Máte na to právo. Vidíte, svět 3D má rozdělené pravdy. Ve 3D světě na třetí čakře mezi sebou bojují pravdy jednotlivých lidských těl. A útočí na sebe nerespektováním. A neví, že se zbaví těchto útoků respektem k pravdě druhého těla. Nikdy bych nebyla schopná druhému člověku něco vyvracet. Já mu mohu nabídnout svou pravdu a on ji může buď přijmout anebo na mě může útočit za moji pravdu. Ale pak je zase v nevědomosti. Takže vidíte reakce člověka 3D a 5D je úplně odlišná a má svůj čas.

Dobrý den, Ivanko. Moje otázka je, jak se zachovat, když si s někým povídám a debatujeme o příjemných věcech a on nebo ona potom začne někoho kritizovat a posuzovat, zkrátka pomlouvat a já nechci na toto téma navazovat ani jí rozšiřovat a jsem s člověkem tváří v tvář a čeká, že se připojím s tím. Když je nás více, tak se to dá. Jsem potichu a nereaguji, anebo když je to dlouho, tak jdu například na toaletu, tam chvílku počkám. Jednou se jeden člověk v práci ptal, proč se nezapojuji, když mám možnost něco říct na člověka, který tu není. Nějak jsem z toho vyklíčovala, ale kdybych jim to vysvětlila, tak by to nepochopili. Měli by potom na to své argumenty. Já se snažím vyhýbat se negativním lidem, ale ne vždy se to dá. Děkuji. Daška.

Víte, záleží na vašem postoji. Můžete reagovat různými způsoby, ale vždycky musíte mít vevnitř ticho. Já si pamatuji, že já jsem to také měla kdysi v životě, kdy nás bylo sedm v místnosti a vždycky se za někým zavřely dveře a okamžitě o něm mluvili všichni a já jsem se ho začala zastávat v tom smyslu jako, ale to není tak strašné. I kdyby to

bylo hrozné, tak to nebylo tak strašné. Aspoň zmírňovat. Přišlo mi to jako dobré, protože když potom vnímáte celistvost, tak jste nestranní, víte, že člověk si tak musí odžít svůj život, a je to tak. Ono taky není nikdy negativní, třeba ten člověk, který tam zrovna není, může tam být v roli těch, kteří tam jsou s vámi přítomni s vámi třeba nějaká závist nebo zášť nebo nějaký jiný projev egoismu. Takže když potom nechcete reagovat, tak stačí jedním uchem dovnitř a druhým ven anebo dáte najevo, že se takových hovorů třeba nechcete zúčastnit, protože se vám zdá být ten hovor neúčinný nebo k ničemu. Můžete se projevit jakkoliv. Ale nemělo by vám vadit potom, že ten postoj druhých lidí jako na vás je jako on. Oni si totiž budou myslet třeba, že držíte s nim. Tak pak můžou mlčet před vámi. Pište si, že až se za vámi zavřou dveře, tak také budou mluvit. Tomu se nevyhnete. Zase mávnout rukou. Zkrátka musíme přijmout krok za krokem přesně tak, jak to leží a běží, ten život jak jde. Problém má ten, kdo chce být dobrý na všechny strany. Chce být dobrý i před tím, kterého obhajuje a chce být dobrý i před těmi žalobci, kteří tam jsou. Chce být univerzální. To se někdy zkrátka nedá, takže zapomeňte na to. Pamatujte si, jste Vědomím a jenom Vědomí ve vás ví, jací skutečně jste. Před jeho tváří, tedy před sám sebou jste vždycky čistí, protože máte své důvody, proč se tak chovat anebo ne. Takže já bych to neřešila.

Můj muž, když byl ještě v Americe a stalo se tam něco takového v práci, kde pracoval, tak vždycky řekl, ale to byla taková trošku agresivnější forma, ale je pravda, že je vyléčil z toho, protože jim říkal: „Jo, já ti ho teď přivedu a řekni mu to do očí“. „No ty jsi nějaký divný“. A přestalo to, takže každý má na to svou nějakou náplast, ale rozhodně Ego potom začne do vás samotných rýpat, buď výčitkami, že jste se nezastali nebo výčitkami, že jste před nimi teď ošklivý...nene. Tohle absolutně vyhodte. Vy musíte projít vždycky bez toho niterného odporu, že ten odpor není váš. Tak si ho nepřivlastněte. To stačí. Jedním uchem dovnitř, druhým ven. Když se chcete zastat, zastaňte se, ale bez nějakých divných pocitů, že jednu stranu ztrácíte.

Dobrý den, Ivanko. V roce 2013, jste na přednáškách říkala, že máme asi tak pět let na to, abychom zvládli praxi. V letošních besedách jsem zaznamenal informaci, že máme zhruba dalších deset let navíc. Moje otázka zní: Co je důvodem pro prodloužení posunu termínu? Karel.

Vy jste super. Já jsem se o tom dneska už zmínila. Prosím vás, pořád další lidé přicházejí a pořád další lidé pořád začínají. To je to dávkování toho vědomí. To je jednak a za druhé to dávkování se odehrává v tak zvané 4D bráně. To je doba, která bude tak zhruba trvat do roku 2025, to znamená možnost ještě odloučení se 3D stavu Vědomí a 5D stavu Vědomí u jednotlivců. Vy to vidíte, že všichni tady teď, ale každý i dneska vy tady v sále jste v jiné fázi časoprostorové křivky, což vy nevnímáte. To je strašně složité, takže prosím vás, tyto údaje jsou vždycky jenom okrajové, takové náznakové. Ale člověk, který se setká s učením, většinou tak zhruba těch pět, šest let mu stačí, aby zjistil, kdo je, protože tam si všimá reakcí svého těla a zjišťuje, že se ty dvě Vědomí od sebe odlupují. Má to svůj posun. Dřív vaše tělo zareagovalo odporem, třeba lítostí, obrovskou křečí, třeba na srdeční čarkře, a vy jste to zkrátka přijali. Tam jste plakali, zoufali si. Teď jste se třeba po několika letech dostali, vypracovali do vyššího

stavu, kdy vaše čakra nezareaguje, necítíte nic, přesto vaše tělo začne brečet a teď vy valíte oči, jak to, že tělo brečí, když s vámi to nic neudělalo, se stalo to, co se stalo.

Já jsem to taky zažila, to bylo strašně hezké, a to ještě Satan mě vyzkoušel Petruškou, že ta Péťa najednou se načeřila, ta, která je Andělem vždycky a říká: „No to je dobré. Tak ty nás učíš, že nemáme brečet“. A já si pamatuji, já jsem utíkala na záchod, tam jsem si sedla, sklopila jsem si takhle prkýnko, sedla a jsem si a říkám: „Do prdele, jak to že brečím, když nic necítím?“ Protože jsem vám to měla vysvětlovat samozřejmě. Musíte vždycky upozornit. Ten učitel tam má tu roli toho dřívějšího pozorovatele, aby vás převedl. Až budete převedeni, pak už budete svým vlastním Bohem. Už Adamcovou nepotřebujete k ničemu. A nemusíte mluvit jako Adamcová. Nemusíte se chovat jako Adamcová, ale budete sví. Budete mluvit se svými zážitky. Budete lidem vysvětlovat a vyprávět své příběhy. A ty jsou správné. Bude to váš stav 5D. Převzetí moci Vůle Vědomí Boha. Takový člověk už třeba se dostane do situace, kdy dostanete třeba úžasnou pracovní nabídku. Třeba obrovsky ohodnocenou penězi. Ale po mnoha zkušenost, mnoha inkarnacích najednou zazvoní nenene, do toho nelez, to je nebezpečné. Tam uvidíte hodně věcí, které budou překryté takovou tou, když je někdo nadšený, takovou tou radostí. On přehlídne ty nebezpečí, které tam jsou, kde by mohlo dojít k nějakému průseru. A člověk 3D do toho ještě jde, protože on podlehne těm lákadlům černého pána. Různé výhody a věci, které tam jsou. Ale člověk, který už má hodně zkušeností, řekne ne, toho já se ráda vzdám. Já zůstanu tady v té mé práci, která je hůř ohodnocena, ale je mi tu dobře. Jsem spokojený. Tady může být nabídka z jakýchkoliv úseků vašeho života, ať v partnerství, mezi dětmi, v práci, to je jedno kde. Tohle už je potom ovládnání. Nenecháte se načapat. Přesně tak jako ten čert přijde, vybalí tu roličku a řekne: „Podepiš se mi tady a budeš umět já nevím co, nebo dostaneš kabát a tam sáhneš a kdykoliv tam dostaneš peníz“. Ano, ale on za to chce vaši Duši. To znamená stav vývoje a tam se zaseknete a může třeba mnoho let trvat a neodrazíte se, protože on nad vámi bude mít moc. Všechny příběhy z Metafyzických příběhů, od pana doktora Tomáše, ať jsou jakkoliv neuvěřitelné, jsou pravdivé.

Chtěla bych vám jenom říct, maličko ještě navážu na ty dotazy, co měla ta poslední paní, než jsme skončili před přestávkou. Vidíte, že planeta letí dál a vždycky se bude před námi otevírat další třída. Dřív na planetě jako jediný člověk tady byl neandrtálec a od toho dnes jste mnozí velmi daleko. Smííííííí. Já jsem vtipná, ani jsem to nechtěla. Takže vidíte, že vždycky je nějaká hladina, která přinese něco nového. Je to jeden jedinec, od jediného bodu, do jediného lidského tvora, vždycky začíná něco nového a pak najednou se zmnoží celá planeta. Takže, až nás tady celá planeta takových, co dneska zpívají a mají se rádi a vy už to můžete zažívat. Když třeba jedeme dnes na dovolenou a jsou tam všichni lidé, kteří už jenom poslouchají, to je ráj na zemi a stává se nám a už to bylo i na Jalovci a na různých jiných setkáních, že pak ti majitelé těch objektů, co tam bydlíme, vždycky tak opatrně přijdou a řeknou: „Co vy jste za lidi, co jste za skupinu?“. Ano. Nikdo se tam nehádá. Nikdo nikomu nenadává.

Teď pokračujeme dál, jsou tu zajímavé dotazy.

Milá Ivanko, prosím o odpovědi na otázky bude-li to možné. Prosím vysvětlit pojem čas a prostor neexistuje.

Čas. Moc dobře víte a už to ví dneska i věda. Na základních přednáškách jsem to vysvětlila, ale je pravda, že se k tomu lidé občas vrací. Vy prožíváte neustále teď, teď, teď. Je jedno jaký okamžik si vyberete. Už jsem tady zmiňovala dneska třeba Metafyzické příběhy. Tam se to taky v jedné té historce krásně vysvětluje, kdy ten člověk se snažil získat svou skutečnou realitu přes malý úsek časový, takzvaně časový. A prožívat ji teď. Tedy vy jako Vědomí, abyste něco prožívali, abyste tu nebyli sami, eony času, aby se něco dělo se takzvaně nalodíte, když je to možné, a to je začátek třetí dimenze na tak zvanou Hmotu. Hmota vzniká automaticky, protože když v první dimenzi vzniká při veliké teplotě Vesmír při velikém třesku, tak je tady taková obrovská teplota, že nemůže být nic spojeno. Jsou tu jednotlivé body. Až teprve na začátku druhé dimenze se začínají takzvaně spojovat minimálně dva body a třetí dimenze už je ta teplota taková, že vzniká Planeta, která obalí podle toho, jak je veliká, určité množství vašeho Božského Vědomí, které tady bylo od prvopočátku. To je takzvané vyhnání z Ráje. Ego začíná pracovat. To znamená, odmítá a přijímá. Vidí zlo a vidí dobro. Člověk trpí. Tímto roztrhání pozice vzniká iluzorní pojem času. Čas samozřejmě patří Hmotě. Každá planeta má svůj čas a má ho jiný. Vezměte si, že naše planeta se otáčí, to znamená, že jeden den otočky je otočka, abychom si zažili den a noc a pak samozřejmě máme oběh jednoho roku. To má každé těleso ve Vesmíru a jsou i jiné časy a každá ta planeta má svůj oběhový čas a své pozice a vy jako lidé se potřebujete orientovat v něm, takže jste si na něj zvykli a berete ho za bernou minci. A čas vzniká tím, že odmítáte a přijímáte, protože to ,co nechcete to ,co je ošklivé to trvá dlouho dobu, jak to nechcete tak je pocitově dlouhé a to, co prožíváte radostně, tak je pocitově zkrácené. Už dnes si můžete všimnout, když jste začali poslouchat přednášky a začínáte umenšovat odpory svého těla, to znamená, že ony se zmenšují, že spoustu nepochopení odpadlo, že prožíváte čas úplně jinak, než před lety. Protože se vám zmenšil rozdíl výšky odporu. A teď planeta je váš kabát. Budeme brát ne celý kabát, ale kabát vašeho těla a ve vašem těle jste si objednali veškeré reakce v časovém bodě planety. To znamená, že každé teď se něco děje. Každé teď rozhodnutí, nápad, myšlenka, děj v rodině, v práci u vás, to všechno je naplánováno, abyste jenom jako Vědomí vzhlíželi a pozorovali. A tady nastává právě to rozseknutí toho Gordického uzlu. Tělo, Hmota musí, aby byla nějak rozčleněna, používat čas, ale vaše Vědomí žije v bez časovosti. Vnímá ho jedině tehdy, dokud podléhá Hmotné složce, která útočí, odporuje a přijímá. Ale ve skutečnosti je vaší Vůli každý okamžik přesně tak, jak jste si ho naplánovali. A teď si vezměte, ne všechny okamžiky ještě přijímáte. Už jich třeba přijímáte devadesát devět procent. Ale ještě některé tam přece jenom jsou. Teprve tehdy, až přijmete celý váš osud, každý okamžik po okamžiku stoprocentní přijetí tedy: Tak jo, tak tehdy budete čistokrevným Bohem, který si osud objednaný projde, objednaný při dramatické nebo nějaké události, která je tomu tělu dramatická, byť jenom ohlédl. Tehdy se stáváte Božstvím.

Prostor zase vám vysvětlím na tom, že dnes třeba vy víte, že mohu sáhnout do času a do prostoru. Jak byste chtěli sáhnout do času. Právě proto, že hmota má rotace, které vlastní jsou, tak vy si zaznamenáváte odporem přijatým od těla svoji nemoc, která tam čeká třeba dvacet let nebo dvacet dní, to je jedno jak dlouho. Za nějaký čas a teď se

připravuje k vybití. A já poznám, kdy jste ten odpor přijali. Právě podle otoček letopočtů planety, to znamená dejme tomu, když sáhnu do vašeho těla, do vaší hmotné schránky a vidíte, prostor také tady neexistuje, protože já si na něj můžu sáhnout kdekoliv. Když mě požádáte, tak si na něj můžu sáhnout v Třebíči, doma u mě v ložnici nebo na zahrádce, kdekoliv někde na dovolené, ať tam jste nebo nejste, tak mohu zjistit a samozřejmě jenom na vaši žádost, kdy se to odehrálo. Takže čas je iluzorní jednotka a prostor také. Jestliže sáhnu ,dejme tomu řeknu rok a bolí mě ruka, protože vždycky zažívám vaše bolesti, které jednou prožijete, tak už před rokem, když dneska je 30.září, takže když tam dneska měli bolest, tak 30.září před rokem už tam ta bolest byla. Pak sáhnu dva roky 30. září, před dvěma lety, a když tam není, tak je rok až dva. To znamená, že mezi třicátým zářím 2016 a třicátým zářím 2015 jste od vašeho těla, který vám podvrhlo nějaký odpor, odpor přijali a tím jste si ho přivlastnili a stali jste se hmotnou složkou. Nemoc je vykoupení. Vykoupení ze Hmoty. Proto ti, kteří nepřijmou v odporu od hmotné složky její odpor, nemohou nic mít a nemusí nic vykupovat. Rozumíte mi?

Pak tady je proč čas a prostor neexistuje, je to pouze iluze. Být v přítomnosti znamená souhlasit s každým tím bodem teď, teď, teď, teď tak jak planeta letí a vy vidíte na planetě, která se točí tak letíte do spirály. Vy se pohybujete na tom těle planety jako jediná hmotná složka vašeho jména a vašeho osudu, která si musí něco prožít. A pak je tady časoprostorová křivka. Časoprostorová křivka je právě ta rotace. A teď pozor. Vám patří dlouhá časoprostorová křivka. Vy jste tady sice byli obaleni na začátku třetí dimenze, ale pak jste byli vypouštěni. Vy, co mě můžete poslouchat, jste byli vypuštěni v první várce. Vy jste tady byli první a jediná první třída. Ale dnes jste se dostali do deváté třídy, protože mě můžete poslouchat a můžete rozumět, když na vás mluvím. Ti ostatní ještě nemohou. Ti mají svůj čas. Takže celou tu dobu, co jste byli vypouštěni, takže třeba pro vás platí čas od první zažité první třídy. Ti, co šli o jednu třídu později, to znamená jakoby o rok ve škole později, ti ještě svou časoprostorovou křivku náplně nemají a vezměte si, že všichni v té devítiletce a je jedno, v jakém roce vejdou do školy, si musí těch devět let odžít. To je plná časoprostorová křivka to znamená doba všech vašich inkarnací, kdy potřebujete nabrat zkušenosti, abyste Ivě dnes rozuměli. To je časoprostorová křivka, kdy vaše tělo bylo součástí děje historie na planetě. Tohle pochopíte jediné tehdy, kdy vidíte a je to nastavené prosím vás historie planety, když se dneska podíváme do minulosti či do budoucnosti je hotová. To dělá Hmota sama. Jestliže jsem si zvolil jako Duch být zde, tak souhlasím s veškerým děním planety i kdyby bylo jakkoliv dramatické. Je to moje volba.

Kdysi jsem vám vysvětlovala, že mě jeden pán chtěl zastřelit. Já jsem kdysi dávno natočila v Boskovicích, to mě pozval kdysi Mário, odpověď, že kdyby mě chtěl teď ze sálu někdo zastřelit, tak nebudu mít vůbec žádný strach. Není totiž z čeho. Ne jenom ze sálu, ale někde z ulice třeba. Protože moji vůli Boha je, kdy mám ukončit svůj život, a je nastaveno, že ten člověk se trefí nebo netrefí. Je to naše společná vůle Božstva, protože budu v té chvíli, když se to má stát, odcházet. Když se to nemá stát, tak se to nestane, i kdyby se tisíckrát snažil. Tento človíček potom, když mi to navrhnul, tak já jsem se samozřejmě nebála a děvčata z FB se ještě bály. Ty mi ještě posílaly upozornění, že tento človíček to chce. A on mi pak napsal nádherný dopis a psal mi: „Ivanko, já jsem

byl fakt takový napružený, to tělo, co mi dělalo. A pak jsem si poslechl Boskovice a ono to úplně odpadlo. Už vás nechci zastřelit“. Ano, ono se to Vědomí vždycky dozví nějakým způsobem. Ale i kdyby se nedozvěděl, tak to pracuje. Protože Hmota je geniální. Jestli jste viděli Avatara, tak víte, jak se dorozumívají rostliny. Ano přesně tak, ale pozor ne jenom rostliny. I vaše hmotná fyzická těla mají paměť a obrovskou hmotnou inteligenci. Ten Satan ví úplně všechno. Proto třeba přijdete do skupiny lidí a někdo vás irituje a nevíte proč. V životě jste ho neviděli a on vás rozčiluje. A třeba musíte na něj útočit jazykem, šťourat do něj. Nebo být ironický a nevíte proč. Ano, protože on má svůj zápis odporu a vy musíte dodržet jeho vyučování. Takhle to pracuje. Takže život na této jediné bytosti je pak pro ty, kterým se změní Vědomí, jedna veliká nádhera. Vnímáte zákonitosti a dozvíte se přesně vše, co máte, protože ta hmota vám to dá dopředu znát.

Jestli svým myšlením a pokorou nedáváme dostupnost našeho území těm, kteří nás chtějí zotročit?

Myšlenka, že vás chce někdo zotročit, tu vám podvrhuje Ego. Jestliže existuje jedno jediné Vědomí, tak ten, kdo se bojí zotročení, což není Pokora, zotročen bude a kdyby ne emigranty, tak třeba manželkou. Vy si děláte všechno sami, toho čeho se bojíte, to co odmítáte, to se vám děje. Víte, ať je to ve velikém, když to není v historii planety nastavené, tak ten člověk bude zotročován aspoň někým v okolí. Třeba šéfem v práci, protože všechno, co nechcete, tak k tomu odpor máte nastavený v těle, a to budete zažívat. Vy jste vším, a teď si představte, že jste Vědomím i těch emigrantů. Oni mají svůj osud správně nastavený. Oni kdysi vraždili druhé. Vyháněli je ze země, takže dnes si musí zažít dopad svých vlastních činů. To je jedna pravda. Zároveň pravdou je, že i vy jste oni. Vy jste Vědomí. Oni nejsou hmotnou složkou. Takže jejich hmotná složka za to nemůže. A kdybyste byli na jejich místě, tak byste taky, když by bylo doma nebezpečno, zabalili kufry, sbalili děti a odcestovali. Tedy stav Pokory je, absence. Absolutní absence negativních emocí či odsudků a jenom konání těla. A protože když ví, že ten druhý má ještě silný egoismus, protože ve svých tělech tito lidé z těch národů odkud přicházejí, mají, tak je zapotřebí si jenom ohlídat ten egoismus. Nic jiného. Nastavit jim taková pravidla, které jejich egoismus je sám vyhodí. Vezměte si, tady tenkrát sedmnáct těch běženců dostali byt a ohrnovali nad nimi nosy, že chtěli něco jiného. Chtěli do Německa, takže sami vypadli, dá se říct z kola ven, protože ten vlastní egoismus je vyhodil. Tady jde o to, že každý z vás, jak se k tomu postaví. Není čeho se bát. Je zbytečné koukat se na televizi, média a trást se strachy. Ego hází představy, jak vás vyhání někdo jiné víry z vlastní země. Jednou na FB někdo vložil takový dotaz, že za pár desítek let, že to teda jakoby se počítalo, že Islám ovládne Evropu. Prosím vás, to nikdo nemůže spočítat. Historie je daná i přesně taková, jaká vám vyhovovala jako Bohu, když jste se zrodili do svého času a prostoru na planetě. Takže přesně proto a je už počítáno s tím, jestli budete mít komplikace, jestli máte v programu těla, že už Pokoru zažijete anebo ne. S tím nikdo nic neudělá, takže když to vím, přijmu obrovsky všechno a strašně se vám uleví.

Nedávno mi jedna žena vyprávěla příběh. Jsou staršího věku. Její muž se zřejmě zamiloval někde do někoho mladšího. Ona mi říká: „Víš, já už jsem to přijala,

obrovsky“. Pozor ona neposlouchala nikdy, co říkám. Nezná moje přednášky. Je to jenom známá, která nepatří do okruhu posluchačů. A tak jsem občas vyprávěla nějaký příběh, abych jí jenom urovnala ten náhled. A ona mi říká: „Ano máš pravdu. Já se potřebuji jenom rozhodnout. Já jsem nedávno tak jako jsem si říkala dobře, já udělám za tím tlustou čáru a já se teda rozvedu, když je to zapotřebí. I s tím, že budu třeba sama, ale zase budu mít klid, nebudu mít takové ty nervy, kde je, s kým je, co dělá“. Říkám: „Ano, to si potřebuješ jenom ujasnit. Můžeš pro to udělat všechno, ale pak se rozhodni. Ale úplně v klidu a bez odsudku. On to udělat třeba musí“. Ona říká: „Ano, já když jsem to řekla a poprvé jsem mu řekla, tak jo, já se rozvedu, tak najednou byl vyděšený a nechtěl. Ano, ta pokora najednou upravuje, pozor Pokora je stav bez negativní emoce. Vy si ani o tom člověku, který tohle v tom plánu svého těla reakcí má, nesmíte myslet, že je špatný, nesmí vám to vadit. Všechno musíte přijmout. Tehdy není proč, byste měli být spolu dál vystavování zkouškám, protože už to umíte. Takový člověk ovládá veškeré děje planety. Kdybyste do toho chtěli vstoupit s tím, že budete ovládat planetu, svého Boha neošálíte. Ten ví, jaké máte úmysly. To nedokáže nikdo. Vy to musíte mít absolutně čisté. Bůh ví všechno.

Jak se zachovat s klidem nitra v situaci, když pět mužů chce ublížit, třeba znásilnit jednu ženu a já se tam ocitnu?

Budu vám vyprávět příběh. Možná mnozí ho znáte, abyste pochopili princip, a pak vám řeknu konkrétně k tomu samozřejmě k této situaci něco jiného, protože tam musí nastoupit také logika.

Kdysi dávno, to už je devatenáct let, moje starší dcera byla těhotná. Otěhotněla a potřebovala odletět a vyřídit si papíry ve Francii. A já jsem tenkrát neměla peníze na letenku. Ona velmi zvracela, bylo jí špatně, takže jsem potřebovala letenku a ne autobus, který by jel 15 hodin, a tak jsem sebrala veškeré zlato, které jsem kdy dostala od mých rodičů a jela jsem s mou dcerou těhotnou v pátém měsíci do Safiny. A když se blížíme k té Safině, najednou jsme slyšely obrovský křik na ulici. Stálo tam asi dvacet Romů, mladých, tak okolo třiceti let, byli rozkročení, takhle měli ruce tak teatrálně a uprostřed této skupinky byl starší Rom asi šedesátiletý a držel pod krkem třináctileté Romské děvče a mlátil hlavou tomu děvčeti o barák a křičel na ni. Ošklivě se zlobil, bylo vidět, že ji asi někde naháněli a pak teda ji asi dával do těla. Já jsem úplně bez jediné emoce rozhrnula ty muže, co stáli jako sochy. Oni tak udiveně na mě koukali. Šla jsem za tím mužem a zaklepala jsem mu na rameno a říkám mu: „prosím vás, neublížujte tomu děvčeti“. Já jsem věděla, že nemůžu jít jenom kolem a nic neudělat. To tenkrát ještě v té době jsem neměla mobilní telefon. Nebylo možno jinak zavolat nikoho. A moje dcera, která byla těhotná, taky v té díře prošla za mnou do toho kolečka. Stála vedle mě a teď jsme tam stály a teď jsem čekala nějakou reakci třeba, že i může na mě zakřičet. Ano může, ale pro mě ten člověk nebyl zlý, špatný, nevadilo mi to, respektovala jsem jeho čin, co dělá, nebylo mi to líto, necítila jsem nenávisť, ani jsem ho nekritizovala ani jsem ho neposuzovala. Zkrátka jenom tělem vykonala čin. A on se úplně sesypal. On začal brečet. Ani se na mě nepodíval, takhle z boku šilhal na mě očima a říká: „Vždyť já ji nic neudělám, vid’? A takhle ji vzal a odvedl ji z toho kruhu

těch Romů pryč. Oni tam stáli udiveně, koukali, rozhlíželi se. A pak zmizeli. Rozešli se. Ano, vy potřebujete bez jediného poryvu egoismu, tedy útoku negativní emoce.

V tomto případě, ale když je pět mužů rozvášněných sexualitou, tak bych spíš telefonem zavolala policii, protože tady už je velká fyzická přesila a pochybuji, že byste dokázal nemít negativní emoci. Kdybyste ji neměl, tak byste to dokázal. Jsou různé varianty, kdy se dostanete anebo nedostanete, ale jakmile tam je ten odsudek Satan obrovsky běsní a on má teď obrovskou sílu, protože schraňuje své ovečky pod svá křídla.

Psala mi jednou žena. To byl také krásný příběh, kdy několikrát za svůj život mohla být zabitá. A vždycky se toho bála, toho aktu a pak jednou se jí stalo, že v noci v Praze v kanceláři potřebovala dlouho pracovat a měla jednoho kolegu, který byl schizofrenik. A říkala, že najednou v půl desáté večer se otevřely dveře, on se potácel k ní a přiložil jí pistoli ke spánku. Ona říkala „ Já jsem věděla v tu chvíli, že teda asi budu muset zemřít, že tentokrát ten pokus se asi podaří a říkala: „Já jsem v tu chvíli souhlasila, já jsem řekla tak jo, jestli se to má stát, já teď nic nemůžu udělat, tak ať se to stane. Ona říkala: „ Přišel obrovský mír a najednou jsem cítila, jak ty oči úplně změkly a on tu pistoli zastrčil, otočil se a šel pryč. Takhle to pracuje. Když nebudete mít negativní emoci, můžete zasáhnout. Jakmile tam, ale bude odsudek, že oni jsou špatní, vy totiž nikdy nevíte, co se vybíjí u té dívky. A vybito to být musí. Vy jste všichni součástky jedné jednotky.

Ženy třeba, které jsou dejme tomu znásilněny, tam mohou být různé druhy odporů. Buď je tam taková ta sexuální lehkomyšlnost, takové to malování se a oblíkání se jenom proto, abych někoho nalákal. To je také důvod, pozor. Nebo také u někoho fňukání, že si ji nikdo nevšímá. To je také odpor, jo protože pak si ji všimne hned několik, tam jsou různé varianty. Ego vždycky chce něco jiného, než se děje. Dávejte si na to pozor.

Vy už moc dobře víte, že jak vždycky vyprávěla Greluška, že si povídala s kamarádkou, která neznala mé přednášky a říkala jí, že nejlepší je nemít přání a ona říkala, jo to je pravda. A já jsem měla jedno jediné přání v životě být šťastná a pak jsem si vzala Šťastného a byla jsem nešťastná a rozvedla jsem se. Ta žena už musí docházet do Pokory.

Jak s Pokorou přistupovat k dětem, těm, kteří něco neustále nechtějí, vztekají se, vše odmítají, říkají to o sobě, nezvládají. Říkají, že věci nejdou, učení atd. V klidu vysvětlují, ale nepomáhá to. S těžkým srdcem přijímám situaci, neboť to je stále dokola.

Já jsem kdysi vyprávěla příběh, taky podle toho jak je to staré dítě, co si můžete dovolit a co ne. Mým jedním z největších učitelů, byla moje mladší dcera, která je Andělem a vždycky byla. Ona byla špičkový Bílý mág. A nerada se učila. A fakt nemělo cenu nad ní stát s bičem a křičet. To bylo beznadějně, protože ona klidně zůstala ležet na břiše a koukala do knížky a za dvě hodiny koukla pořád na ten stejný odstaveček. Zkrátka jenom civěla. Nic jiného. Tak jsem jí říkala: „Víš co, vypadni od toho“. Musíte se smířit, pozor. Musíte se smířit i s tím, že to dítě propadne. Aby si zažilo dopad. Ono se jí to podařilo jednou, samozřejmě a mělo to ještě nádherný a dlouhý děj. To vám tady dnes

už nestihnu vyprávět. Možná jednou někde, že se to bude vyprávět. A ona potom tenkrát mi říkala: „Ty se na mě nezlobíš?“. Já říkám: „Ne, Petruško, je to tvůj život a ty teď zaplatíš jedním rokem života“. A pak to pochopila. A jak ráda chodila do školy a jak ráda se všechno doučila. Ano, vy se bojíte nechat ty děcka pustit do zkoušky. Stačí absence negativní emoce, ale konejte. Jednejte. Napřed máte různé nástroje. Domlouvání, máte taky různé sankce. Uvědomte si, že když si domluvíš dopředu s tím dítětem dobře, když budeš mít dejme tomu horší známku, tak nepůjdeš tam a tam, ale pak to dodržíš. Jestliže jste pak měkký a nedodržíte to, narůstá Ego. A ví hele, máma kecá. Ona už mi toho tolik zakázala a stejně mě pustila. Musíte.

Já jsem kdysi vyprávěla příběh s mou starší dcerou, která byla kdysi strašně zamilovaná. Ježíš, ta byla zamilovaná a měla pak s tím chlapcem takové už to dohadování, když už ten vztah zřejmě asi končil. Ona si to s ním potřebovala dořešit. A v tu dobu bylo jasné, měly jsme nastavené pravidla, že když bude mít známku horší než trojku, tak nepůjde na diskotéku v pátek. No a přinesla čtyřku. Pozor, ona byla vynikající žák. To bylo z matematiky, a to byla těžká matematika na gymplu a najednou vidím, jak se maluje, oblíká a říkám: „Hele, kam se šineš, vždyť jsi dostala čtyřku, takže žádná diskotéka“. Teď bylo vidět, jak chce za tím klukem si to vyříkat. Holky vy to znáte, že jo? Když máte to srdíčko tak nalomené a teď to potřebujete vyřešit. To ještě nebyly mobilní telefony. To jste si nemohli vyesemeskovat. To jste museli dohonit toho dotyčného a pak...a najednou vidím. Já jsem přesně viděla, co se odehrává. Jak to Ego jí vymyslelo a říká: „Mami a do kina můžu?“. Já jsem věděla, kam chce jít. Já říkám: „Jo, to jsme neřekly, do kina můžeš“. V té době já jsem dělala do noci v laborce a říkala jsem si, počkej, holčičko, já si to musím zkontrolovat. Já jsem věděla, že tam půjde a chtěla jsem mít stoprocentní jistotu, a tak jsem v určitou hodinu, kdy jsem věděla, že tam budou, skočila do auta. Jenom stačilo projet okolo, protože tam byla taková velká výkladní skříň a bylo vidět, jak tam tancují a naše Lucinka tam samozřejmě trsala. Já jsem jela domů. Přijela jsem domů, ona přišla přesně v době po filmu. Říkám: „Jaký byl film, Lucinko?“. Hezký byl film. Říkám: „Jo“? Pojď sem. Dívej se, já se tě teď zeptám, byla jsi na diskotéce anebo v kině? Chci slyšet pravdu. Když mi řekneš pravdu, nebudu se zlobit“. „Byla jsem v kině“. Já říkám: „Řeknu to ještě jednou a naposledy. Ptám se tě. Byla jsi v kině nebo na diskotéce?“ „Byla jsem v kině“. Já říkám: „Tak Luci. Já jsem si jenom chtěla ověřit, jestli lžeš nebo ne. Víš, že je to těžké a ona je Panna a ona je hodně spravedlivá a ony mají v sobě takovou tu pracovitost a čestnost a co ji to stálo za hrůzu, že řekla tu lež. Říkám: „Tak Luci, ode dneška ne týden, ale měsíc nepůjdeš ani do kina ani na diskotéku. Je ti to jasné?“. „Ano, maminko“. Od té doby mi ani jednou nezalhalo. Ale vy to zkrátka pak musíte dodržet. Takže si nastavte pravidla. Když budou horší známky, nebude se dělat to, co to dítě zkrátka běžně má. Ale musíte to pak dodržet. A pozor žádné lítosti. Jakmile byste měli lítosti nad tím dítětem, zase to jede, zase tam jsou další komplikace. Musíte být úplně jako ledové královny a králové. To vychová Ego. Všimli jste si, že třeba stejné dítě, se k různým rodinným příslušníkům chová jinak? Protože tam jde vlastně o učení vzájemných Eg. To je jak vzájemných vajíček, že jo? A třeba já když nebudu dítě rozmazlovat, ale budu k němu čestná, tak to dítě, mé vnouče se ke mně bude chovat jinak, než ke svým rodičům. Je to tak vždycky. Nebo každá babička sklídí z té jedné rodiny od jednoho vnoučete, má dvě

babičky, tak každá babička bude mít samozřejmě jiné chování podle toho, jak se bude k tomu dítěti chovat. Ego je mazané. Za další, máte být rodiče. Rodiče by měli jednat v souladu. To znamená nedomlouvat se před dítětem a dohadovat se. To znamená, jeden říká ano, druhý ne. Vy byste se měli domluvit někde za rohem a jednotně vystupovat, aby to Ego toho dítěte nemělo šanci se nafukovat, aby nezneužívalo náklonnosti jednoho nebo druhého rodiče. Zkrátka stejné pravidla. Za druhé, nezveličovat hezké vlastnosti jednoho dítěte a druhého jakoby umenšovat. Být nestranná a spravedlivá ke všem. Každé dítě v sobě má něco dobrého a každý něco co potřebuje na něčem zapracovat, takže tímto způsobem to potom jako pokračuje. Takže tady od toho dětství, když vychováte děti, tam už od začátku člověk dělá běžně 3D spoustu chyb. Příkazy. Dítě je veliká Duše. Ono nechce jenom poslouchat jenom to, co je mu nadirigované. Ono chce také rozhodovat. A nějakou určitou vůli může mít a nějakou ne. To je také zapotřebí dodržet. To si všechno potřebujete ohlídat. Ale má být rovnocenným partnerem. I malému dítěti se za své chybné rozhodnutí klidně a radostně můžete omluvit. I tím prokážete tomu dítěti, že jste ve stejné úrovni. Děti mají jenom malé tělo. Ale jsou naši pokračovatelé v Duchu. To znamená, že oni jsou k nám samozřejmě daní, že si vyhovujeme. Tedy co vám vadí, to vám děti budou samozřejmě dělat. A vy jim. To je vzájemné.

Jaký máš názor na integraci a asistenci ve škole?

Teď se přichází na to, že spoustu dřívějších jakoby vad nebo tak zvaných „hloupých“ dětí nebo dětí, které tenkrát nebyly schopny se něčemu naučit, že vlastně to je záležitost třeba autismu. Tenkrát se o tom nevědělo. Nebo je spoustu různých syndromů a různých objevů, které teď ta psychosomatika nabízí a je pravda, že každý z nás máme svůj úkol, ale základ je prvotní vstup, vidím u rodičů, jakoby přijetí rodičů. Druhý vstup vyšší je potom, když přijde do takových sdružení jako je školka, škola. Ne v každé školce to je možné. To víte. To znamená, že když ten človíček to v osudu má, tak to má mít a když to nemá, tak to nemá mít. A pak se zase prokazují další formy vývoje. Ano, ono to asi zřejmě bude pokračovat. My jako člověk, jedinec, teď zjistíme vývojově, že jsme jedním druhem, takže my se budeme věnovat i dětem, aby byly plnohodnotné všude. A každé to dítě má nějaký dar, který dnes ta věda nevidí. Třeba autisté jsou většinou hodní. I když někdy to tělo ještě reaguje dramaticky. Ale reaguje ve strachu nad nějakou reakcí, která v minulosti byla, a to tělo si to pamatuje. A to se všechno objeví. Takže tady budeme pěstovat ty naše potomky a jedince. Každý bude mít svůj specifický úkol. A na to asi bude muset být vymyšleného něco lepšího, než je v současnosti. Já si myslím osobně, že do jisté míry, do určitého procenta, se dá to dítě přizpůsobit, ale úplně stoprocentně určitě ne. Ale může třeba žít a plnit potom v tom svém životě nějaký úkol, který je tam prezentovaný. Nemělo by to být ze strany těch rodičů pod blokadou a ani vlastně těch jedinců, kteří potom tam jsou a stojí u toho dítěte, který je vychovávaný.

A ty pracuješ ve školství?

Určitě je to strašně psychicky namáhavé. Já bych řekla, že by to mohlo demolovat právě ty asistenty nebo učitelé, kteří budou mít tuto školu, ale to už je záležitost možná i tréninku, jakoby vás. Tady už bys musela mít Vědomí sjednocené, abys to vlastně

vysvětlovala, nebo připravovala bys sama sebe. Tam už když odpadají veškeré odporové věci. To je hodně namáhavá práce.

Píšu mi třeba lidi, kterým se narodí dítě, které třeba jenom dva roky brečí. Nic jiného. Ve dne v noci. Oni nevědí, co s ním, přitom doktoři nenajdou nic. Zkrátka to dítě odmítá i rodiče. To je hodně zátěžové. Většinou to bývá, když je nějakým způsobem u matky nebo u otce uzavřená první čakra. Tam jsou nějaké obrovské pesimismy. Takže to dítě, které je čistým Bohem do té doby, tak ví, co ho čeká. On jim vrací ten náběr toho pesimismu, aby pořád se učili. Ono je to unaví. Ono je to dobře. Vy totiž odkládáte spoustu věcí, až když sednete na dno. Až když fakt už nemůžete, tak pak se něco změní. Ten děj je správný. Ale ti lidé to v té chvíli, zvlášť když jsou vstupem pesimisté, ti to neumí přijmout. To je hodně těžké. A teď si vezmi, když tam máš jakoby cizí děti, že to nejsou tvé děti. Svému dítěti to by ti taky už možná lezlo krkem a natož ještě cizí. Tady je ještě pozice vzdálených jakoby jedinců, které tam ten člověk vidí, a to je hodně těžké.

Až poslední Kladno mě skutečně probouzí. Začínám si konečně uvědomovat vše, o čem mluvíš, a to až do nejjemnějších nuancí. Při čemž si uvědomuji, že jako malé dítě jsem to věděla, jen jsem s tím neuměla zacházet. Stávala se tehdy pomalu zoufalou, protože všichni kolem mě byli „normální“ zatímco já si připadala jiná a nenormální v prostředí zmítaném hodnocením a kritikou. Hmotný pán mě pomalu a cíleně uzavíral do strachu. Zejména pocitu, že se zblázním. Ničeho jiného jsem se tak moc nebála. Milovala jsem Boženu Němcovou a její pohádky a po zhlédnutí Babičky, jsem prožila několik měsíců ve strachu, abych se nezbláznila právě tak, jako Viktorka. Strachy v noci, kdy vše za okny běsnilo a děsilo, později následné myšlenky například na to, abych vzala nůž a zabila svého krásného novorozeného syna, bylo pro mě šílené. Pak mi osud velmi pomohl, když jsem zůstala s dětmi sama, ale měla jsem práci, velkou lásku k nim. Přibyla zvířata. Život šel pomalu a klidně a opravdu velmi obyčejně a velmi, velmi skromně. Dnes si uvědomuji, že toto byl ten pravý dar. Přesto že tehdy jsem ještě snila o laskavém, zajištěném muži, který by nám pomohl.

Vidíte? Když už potom v jisté fázi ještě ve fázi Bílé magie, začnete slyšet hlasy. Pokud se jich bojíte, on sílí ten hlas. Vy ho musíte ignorovat a nesmí vám vadit. Vy ho musíte přijmout, abyste se ho zbavili. Ten člověk se pak bojí, že třeba ublíží někomu. On si neví rady, proč to slyší. Třeba půjdete po ulici, a to mají i zloději, ten zloděj slyší, ukradni to. To má nastavené v DNA. To už jsem vykládala na základních přednáškách. On za to chudák nemůže a my za to pak nemůžeme, když ho vsadíme do basy. To je děj. To je nastavený děj pravidel ve Hmotě, ale nač toho člověka odsuzovat. Pozor, pak to budete mít někde blízko. Buď budete slyšet hlasy, to je také taková varianta anebo někdo z rodiny to začne dělat. To je také fáze. Neodsuzovat, pozor.

Uvědomuji si, že tohle to tvé učení vlastně znám, že bylo někde pohřbeno a že se k němu nyní učím. A dochází mi, že jsem se ba naopak musela naučit lásku života 3D, abych jak hmotná složka vůbec přežila. Ať se však

dělo opravdu cokoliv, vždycky jsem nějak věděla, že je něco uvnitř mě, co mě kontroluje a toho jsem se nebála. Bála jsem se však sama sebe, když tělo něco řeklo, či udělalo a dostalo mě pak do svízelných situací. Tehdy jsem už měla zapomenuto, že to nic není a mám to strpět, protože to byla hra. Už jsem měla zapomenuto, že já jsem to neviditelné a tiché, které nasedlo do naprogramovaného stroje těla a s tím se nemá ztotožnit. Po desítkách hledání jsi přišla ty a já hltala každé slovo. Usínala u přednášek a pouštěla si stále dokola, až nyní vím, že se mi začíná otevírat pravda. Až z tohoto místa pak také vím, jak těžké je vysvětlit tento proces druhým. Někdy jsem se na tebe i zlobila, když jsi říkala, že tvé učení je jen pro někoho. Dnes vím, že to tak je. A také už vím, že ne každý může porozumět. Taky už víte, kdo se zlobil, když to podvrhoval.

On se na mě vždycky zlobí.

Bez tlaku a jakéhokoliv chtění jsem začala žít tak, jak nám to doporučuješ. Ráno vstanu, nechávám plynout den. Přijímám vše tak, jak to přichází. Řeším vše s tím, že si uvědomuji, že jen naproti jsem já. Uvědomuji si, že pokud zvýším na někoho hlas, mělo to tak být. Jen pak sleduji své nitro. A ano, občas se ještě zachvěje, ale uvědomím si to. Život se stává jednoduchým, protože mě jakoby nic nezajímá a zajímavým se stává tím, že nevím, co přesně bude, ale ve skutečnosti mi to začíná být nějak jedno. Přítomnost opravdu osvobozuje. A dobře vím, že když z ní sama sebe vyhodím, že je třeba vše jen pozorovat, ustane to. Vracím se do doby svého dětství, kdy jsem byla nejraději sama se sebou a sama. Dnes už se nebojím lidí. Protože jsem pochopila tvé učení. Ze srdce ti děkuji. Vždycky jsem říkala, že nechápu své jméno a že na něj neslyším. Dnes už vím, proč. Vždyť ve skutečnosti já jsem palivo svého jména, takže se tady a teď jako beze jména a opravdu moc tě miluji.

Tento dopis jsem vám chtěla přečíst, protože tady je velice hodně poznatků a kroků. A vy někdy to třeba už máte, žijete to, ale neumíte si toho všimnout. A je dobré si uvědomovat, kým jsem a kým ne. Stačí si nepřivlastňovat činy jiných těl. Ale pokud už to tělo to lidsky udělalo, přijmout i dopad, který nese. I toto přijetí vám zkompletuje celý život.

Vzpomeňte si. Dane, pamatuješ, jak jsem říkala kdysi dávno v Hostýně, že kdyby se támhle vzadu, jak stojí Dan, objevili dva policisté s tím, že mě přijdou zatknout. Tak bych si řekla: „Já si odpočinu na tom kavalci“. Ze všeho se můžete radovat.

Milá Ivanko. Srdečně vás zdravím a děkuji vám za vaši práci, kterou pro nás děláte. Tak jako jste říkala pravdy se mění a měníme se i my i získáváním zkušeností. Vše je dané a hlavně nedělat odpory. Vysvětlila jste to už do široka a ze široka pojem léčitelství, Bílé magie, ale i ta má vs.

Před více než dvěma lety jsem se vás ptala, zda si dát předepsat přípravky od léčitele. Můj dobrý přítel. Napsala jste, že když ano, tak ráda, ale neřešit to. Ano i teď jste vysvětlovala o užívání přípravků. Vše musíme zaplatit, ale ulevit si a pomoci. Zlatá střední cesta. A má otázka. Ivanko, hodně bylinkářů a léčitelů, když dají přípravky se na nás napojí, aby zjistili, které jsou vhodné. Samozřejmě nechci léčit energeticky, ale když on se na mě napojí, jde zřejmě do astrálu. To by neměl dělat. On ale o tom ještě neví. Já to vím, proto jsem za to odpovědná já? Tak otázka. Nekupovat si u něj přípravky anebo koupit a neřešit to, protože je to jeho živnost a on žije z prodeje těch přípravků. Děkuji a pozdravuji.

Vy už možná mnozí víte, jak odpovím. Stačí se jen rozhodnout a pak nemít odpory. Je to jednoduché. Jenom se rozhodnout. Je to v jakékoliv situaci. Vezměte si, když budete žena a budete mít doma hodně agresivního manžela nebo alkoholika. Vy chcete obojí. Ego chce vždycky obojí. To znamená, on chce mít doma muže, ale nechce mít muže, který dělá tyto věci. Tam je samý odpor. A Teď vy se bojíte rozhodnout se. Nechcete být sami, ale nechcete mít ani alkoholika, takže máte strach se rozejít kvůli samotě a máte strach s ním zůstat, kam to až povede. A teď jste v pasti. Ego vám předhazuje samé proti. Vy se musíte ale rozhodnout. Když zůstanete s tím alkoholikem, uděláte pro něj všechno možné a on nepřestane a zdemoluje vás to, protože neumíte přijmout tento stav. Pak jednou vám zase Ego bude podhazovat výčitku, že jste to neudělali, zase to jsou milióny odporů. Člověk 5D, nebo kdo vchází do 5D ví, že stačí se jen rozhodnout a pak nepodléhat odporům, které vám to tělo nabízí. Anebo se rozejdu, žiju v klidu, já můžu tomu člověku čas od času pomoci, když je to zapotřebí, když s ním mám děti, nemusím ho nechat úplně na holičkách, ale už nedovolím, aby byl se mnou v jedné domácnosti, z hlediska toho, že by mi třeba uvalil do dluhů. Vy nemůžete vědět, co ten člověk udělá. Tam jsou různé varianty samozřejmě chování toho jednice, ale nebudu ho kvůli tomu posuzovat, že je špatný. Já vím, že on mi posloužil. K mému vývoji. Nemůže za to. Podléhá síle svého Egoismu. Tedy programu osudu těla. A pak si nebudu dělat výčitky, že jsem se s ním rozešla. Ano takže stačí se jenom rozhodnout, ať se podíváte na jakýkoliv směr ve vašem životě. Cokoliv řešíte. Jakmile se rozhodnete, Ego se zase krásně napruží a už vám podsunuje zase takovou tu negativní stránku. Stačí, když se budete koukat na tu dobrou stránku.

Milá Ivanko, děkuji, že jsi, a děkuji za to s jakou trpělivostí odpovídáš na naše otázky, takže i já se dovoluji se ptát. Říkáš, že kdo je schopen tě poslouchat, tak už má za sebou údobí Černé a Bílé magie. Je možné, abych ti rozuměla, souzněla i s tvými informacemi a způsobem žití a neměla za sebou ty magické doby? V tomto životě jsem si tím určitě neprošla. Byly nějaké záchvěvy, jakože bych ráda uměla pracovat s energiemi a pomáhat tím lidem, jenže nikdy jsem neměla žádné výjimečné dary, takže zůstalo jen u touhy, ale i ta se brzy rozplynula.

Výborně. Já jsem měla to samé. Taky občas přišel někdo kolem mě, proplul nějaký léčitel, a to Ego řeklo: „Ty jo, tohle umět“. A já mu uměla odpovědět: „Cccc, proč bych to měla dělat?“. Ano, vy to máte už za sebou. V této fázi ano. Proto ti, já jsem vždy

vysvětlovala, že ti nejobyčejnější lidé, kteří netoužili, ano Ego má touhy. Jestli máte pýchu už dávno za sebou, zkoušky v ní a darů, tak potom nikdy nebudete toužit, protože jste dostali tak na prdel, že si to pamatuje vaše Hmota až do dneška. To je opravdu obtížný stav. Všichni léčitelé, kteří kolem někdy proklouzli, dneska jsou vážně nemocní. Každý přesně podle svých odporů, které tam dělali. Teď vy je nesmíte litovat. Oni by nikdy nepochopili, co mají, když ke mně chodívali lidé a ptali se a vysvětlovala jsem jim, tak jsem nesměla a byly to hrůzné někdy osudy, nesměla jsem je nikdy litovat. Ani jsem je nelitovala. Ne. Kdybych je totiž litovala, kdyby vy jste je litovali, pak ty, kterým radíte, tak se zablokuje kanál vašeho Božství a vy jim neumíte poradit. Jenom Bůh ví všechno. Přesně vás napadá v té chvíli, když jste inertní a prázdní skutečně kanálem co máte tomu člověku říct. Přesně aby pochopil. Takže nebojte se už jste tím prošla zaplať Pán Bůh v tomto životě už máte od těch lákadel klid. Takže mě můžete poslouchat. Je to naprosto správně.

Jak utišit ten neustálý rámus v hlavě? Ten věčně glosující, porovnávající a vyhodnocující hlas. Je dotěrný. Je tam pořád. A když si myslím, že konečně utichl, tak v zápětí už zase vedu dialog. I když nevím, zda to je dialog. Spíš je to dvojhlasný monolog. No a teď nevím, zda se neptám jako bych byla pacientka doktora Chocholouška. Děkuji. Marcela.

Stačí, když s ním nepovedete dialog. To už jsem vysvětlovala na základních přednáškách. Ego ví, že když vás rozčiluje a vadí vám a vy s ním debatujete, tak furt kecá. Zkuste si představit vedle sebe někoho a ten vám řekne: „To je blbec, ten soused“. Když mu řeknete: „Ne, není“. Tak on vám dá tisíc argumentů, proč je. Ale když mu neodpovíte a neodpovíte mu mnohokrát, nedohadujete se s ním, tak on utichne. On to občas někde zkusí, pak ještě ten hlas musíte milovat. Ano, vy ho musíte milovat, že se tam objevuje. Jedině Pokorou a Přijetím, že tam je, se ho zbavíte. Jestliže ho nechcete, posilujete ho. To je právě proces, který potřebujete pochopit. Takže ano i lidi, kteří dneska si myslí, že jsou schizofrenní, tak slyšeli hlas a toho využívá jejich Satan, Hmota využívá toho, že jsou těla, kdy hlas sílí strachem a odporem z toho, že ten hlas tam je. Jakmile ten člověk tohle dělá, tak se toho nezbaví. Takže nedohadovat se s ním. Radovat se ze všeho na co se podíváte, v tom smyslu Přijetí a nezapomeňte, že klidem svým, že se dějí věci tak, jak se dějí. Děkujete. Děkujete svému vlastnímu Božství, že se dějí věci a učíte se právě tak, jak se dějí. Tím budete převedeni úplně jednoduše a hladce.

Přeji vám hodně štěstí a děkuji.